

LAWNDALE NATIONAL BANK

3337-3339 záp. 26. ulice, CHICAGO, ILL.

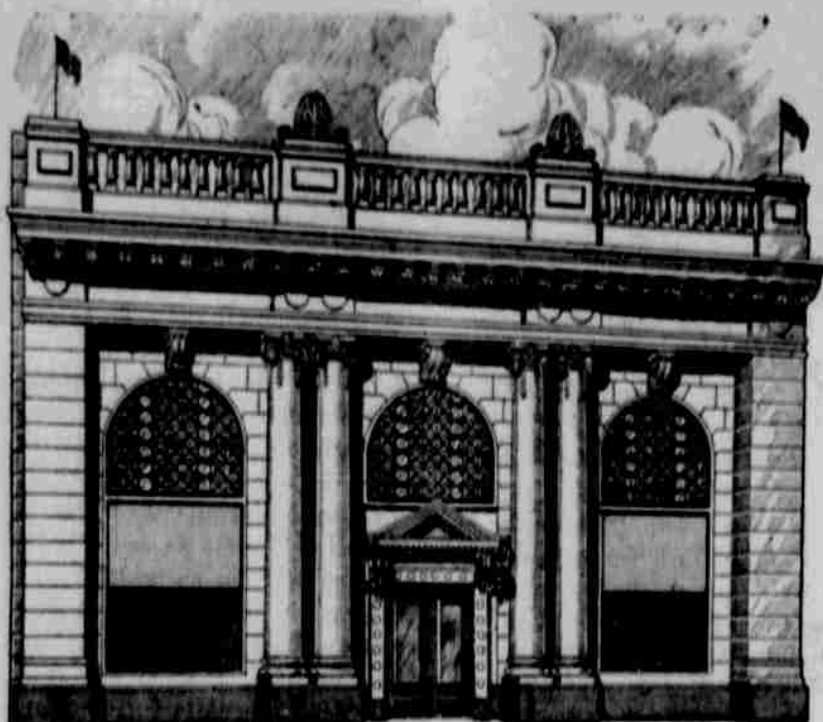
VYRIZUJEME ZASILÁNÍ PENĚZ DO CELEHO SVĚTA, A ZVLÁSTĚ DO ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY.

Během tohoto roku bylo prostřednictvím našim odesláno přes

Dvě stě millionů korun

a veškeré zásilky až na malé neodvratitelné výjimky byly vyřízeny k úplné spokojenosti jak odesílatelů tak adresátů v nejkratším možném čase.

Pod dohledem vlády
Spojených Států a
Federal Reserve system.
Jediná Československá
Banka v Chicagu.

Frank G. Hajíček, předseda.
Josef Salát, místo-před.
Josef Kopecký, místo-před.
Rudolf F. Hajíček, pokladník.
Josef J. Janda, výp.pokl.

Při zasilání peněz udejte vaši správnou a plnou adresu, jakož i plnou a správnou adresu, komu mají býti peníze zaslány. Neopísejte hotové peníze, ale opatřte si buď Bank Draft aneb Poštovní Money Order, a buďte ujištěni, že vaše zásilka, pokud jest to v naší moci, bude rychle a k úplné vaší spokojenosti vyřízena.

Při této příležitosti si dovoluujeme poděkovati ctěné československé veřejnosti v Americe za důvěru v nás kladenou, a ujišťujeme Vás, že jsme se vždy přičiňovali dáti tu nejlepší službu ve všech bankovních aneb peněžních záležitostech.

V dokonale účtĚ
LAWNDALE NATIONAL BANK.

nich zlatý obrouček; prostě vlnily se jí dnes šiji a nadroma.

"Ty tu — Běluško?" zašepal řeholník o krok nazpět ustoupiv.

"Tedy přece chceš z Kvílie navždy odejít?" vyhrkla dívka ze sebe a přitiskla planoucí líčka na černé roucho klášterní. "Ty otud, Pomněne, nesmíš; sice bych bez tebe umřela. Nevíš a nikdo neví, co jsem vytrpěla! — Ty mlčíš. Pomněne? — Či nemáš více rád tu milou svou Bělušku?"

"Mám do dneška!"
"Jako nevěstu, Pomněne?"
"Jako sestru, co tuhle pod zemí, Běluško!"

"Jen jako sestru?"
"Jinak nemohu!"

"A proto že jsem šla za tebou až sem?"

"Nemohu — nesmím, Běluško!"

"Že nemůžeš, že nesmíš, Pomněne, odhodit tohle roucho? — Já je na kusy rozdrnu a do větrů rozháním! Můžeš všechno, Pomněne! Nikdo ti nesmí v ničem bránit!"

"Vidíš, Běluško, tuhle tu mrznoucí prst! — Leží pod ní můj blahý věk; uložil jej do rakve oteovy. Hleď, Běluško, na Pomněna zapomenutí! a budeš bez něho ještě šťastnější!"

"A nezapomenou-li?"
"Zapomeneš!"

Mladý mnich se tichounce potusmal.

"Zapomenu!" řekla dívka, — vzpřímila se, upěla oči své pronikavě v jeho tvář a obličejem jejím rozestřela se okamžikem tím svádlost nevyvolitelná.

Ale mnich, dívaje se do černé prsti, ani hlavy nepozdvihl.

"Musí tak býti, Běluško!"
"Protože ty tomu chceš!"

"Musím, Běluško, chťti. Až ti budu s oči, sejdu také s myslí."

Pomněn se pak obrátil a s hlavou svěšenou zaměřil ku dveřím hřbitovním.

S druhé strany hřbitova vypířil se touže chvílí obrovský muž zahalen v černou řasu a s beranicí hluboko přitáženou na oči.

Běluška hledíc za mnichem se oá hrobů ani nehýbala. Zdálo se, jako by byla bez citu a oči její jako by obracely se v slepou; jak před rouchem, těsně přiléhajícím

ku stíhlému tílku, mladá, bujná prsa vlnila se neklidem, jako potok pode mlýnem se vlnívá, když rozčeří vtrh tiché vody jeho v jekotný proud.

"Jste všichni pokrytci, kteříž hábit nosíte a na odív svetu stavíte panietví! — Panietví! Hi, hi, hi! — Kam pak panietví, Voděrade, ti latinci! Já jsem panie, ale také dobrý sluha, starých bohův. A vy? — Však tvé spádě, ty holobrádče, odhalím. Až tě z řehole vyvrhnou a staněš se tulákem, potom si tu Bělušku můžeš vzít!"

Běluška zaslýchla spolu tato slova vlehevoova, zašklbla sebou a prudkým krokem odkvapila ze hřbitova.

Voděrad začel potom do rokle, kde byla také pod starou borovicí vysoká hromada čerstvé prsti podobná hřebenů, ale skorem do polu rozhrabána. Psi se dobývali dovnitř; učitili zde bezpochyby člověčinu.

Voděrad se posadil na hromadu hlíny a což nesrozumitelného zahučel. Klouť jakés to bylo, protože se mu plavě oči běsovsky zasvětily a do tváři usedly lítice.

"Pomstil jsem vás a ještě pomstím. Dvě s kostelem i vám i jemu byly nezvyklou tryznou. Ale pro vás zapálím ještě jednu, aby viděli metly bohů po okolí a báli se jich, aby rozbíli boží muka a hlídače kříže naházeli do potoka vodníkům!"

A hnedle vyšlehlý za Kvílicemi v rokli znova plameny, jako by se tam peklo rozzevřelo a z útrobu jeho jako by se nejběsílejší děblové byli vyřítili na zem po obětech. Tak to hvízдалo i praskalo a lomozivým praskotem ješel skuňivý jakýs hlas, že povyk neslychaný pronikal až do kostí.

"V rokli hoří porostliny," rozlehlo se utichlou dědinou. "Samí bohové zapálili tryznu mučenníkům svým. Budou moeni do skonání všehomíra; i potom ještě. Ven, vy kmeti, z peleshů a podívejte se, jak požáry slehají vysoko, jak duše ubitých ulétají do mlh a ještě výše za mhy k Peru-novi!" burcoval lidi ze spaní Voděrad.

"Toté soudný den, jak nám o něm vypravoval kněz latinck,"

pravili leckde před dvířky.

"Ba, že soudný den! — A z nás nebyl se nikdo přee modlit na Drahách. Proto se třeště a utkejte; bozi jsou blízko a Perun umí i v zimě hromem vládnouti v oblacích a blesky metati na vaše vzdorné hlavy."

Voděrad pořád ukazoval, drže beranicí v ruce, k požárům a oči jeho svítily prudčeji, než zapálené kmeny.

Kmeti ve vratech skorem ani nedýchali, báliť se opravdu, že se bohové budou za dnešek nad nimi ustíťi po mnohá léta.

"Ne nadarmo předkové pojmenovali dědinu zdejší Kvíliec," pravil opat bratrům řeholníkům, dívaje se oknem na požár, jenž se šířil v rozměry netušené. "Co jsem tu ve třech dnech zažil a viděl, po celý život jsem nezažil a neviděl. Marné jsem snad vykládal tomu lidu nad hrobem vládkovým o kříži; touže chvílí již na nové myslili úklady."

Božetěch utíchl, protože do elaty pode dvorem zalétaly strašlivým zvukem výhrážky Voděradovy.

"Tak zahoří celá česká země, nebudete-li žertvy pálti starým bohům na počest. Jděte na ně, hrr! Tak nejlepší prokážete službu duhům dědků svých, kteříž nemohou držati a jako vko-dlači bloudí po lesích."

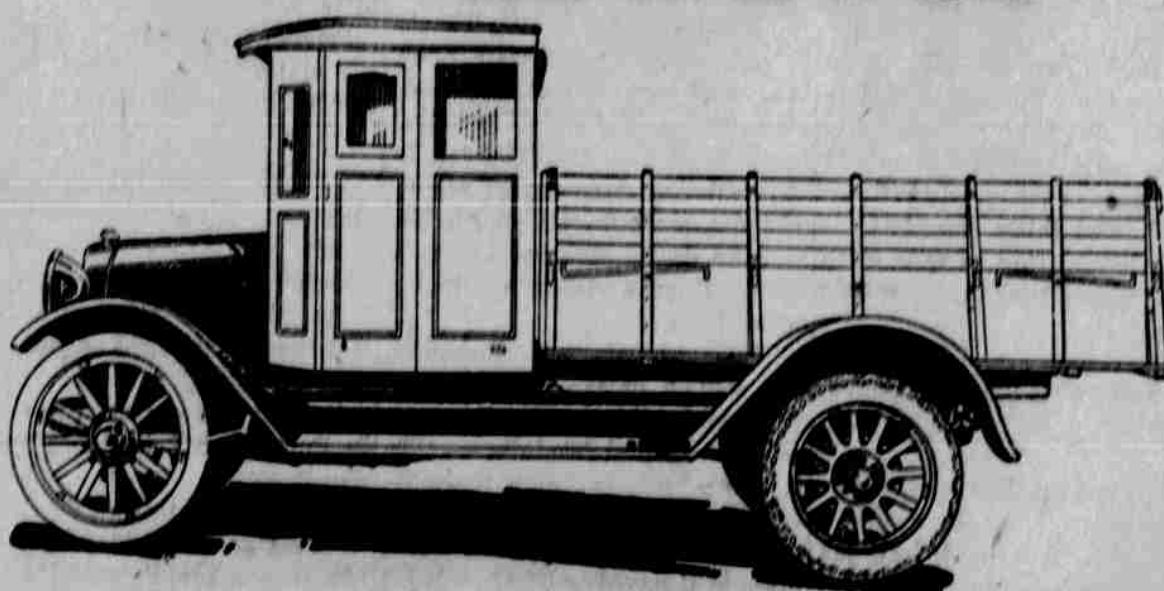
Ve vsi se živá ruka ani nepohnu.

"Buďte tedy prokleti až do kolien nejposlednějších. Ať se opravdu to zdejší hnízdo zove věky věčný Kvíliec," zaspěl vztekle vlehevník a zmizel nahoře za kostelem.

Ještě se ani nerozednívalo, když z kvílieckého dvora vyjely sáně, v nichž sedělo šest mužů; opat Božetěch, Pomněn, dva řeholníci a vedle oráče Křivohlav. Tomuto posledněmu by byl život v Kvílicích býval břeemenem. V Sázaravě ho vezmou za bratra a bude se tam moei aspoň lépe připraviti na tu pouť, na níž musí každý, chudý i bohatý; chudý raději, protože se mu tam nahoře přý lépe povede.

V rokli dosud hořely porostli-ny; ale snih, jenž se po půlnoci

Moderní farmaření jest nemyslitelné bez Trucků

Doba žní se rychle blíží a úroda jest velice slibná a proto buďte připraveni prodati svoji úrodu v čas s rychlou dopravou

S 'REO' TRUCKY

které jsou nyní nutnou potřebou na každé farmě a v každém obchodě a my je prodáváme.

Máme stále na skladě části tohoto Trucku a též i nové korby

Jones-Opper Co.

2558-60 Farnam St., Omaha, Neb.

Dodavatelé pro východní a severní Nebrasku a západ. lowy